

4 dni. v avstrijske vlade, da naj ta z vso poslogo, krije izkorisčevalce prime. Kdor je poloma kriv, ta mora plačati, — ne premenljivim kmetom pa se zaradi prrekla: hranske hujskarije ne sme kožo ugodi! Ne ušesa potegniti!

Pravi krivci tega poloma se skušajo sedaj sicer na švindlerski način odtegniti svoji dolžnosti. Evo dokaz:

Prejšnji župan trga Šoštanj Franc Rajšter bil je mnogih posestev v Šoštanju. Majhna leta 1909 je v konkurs na se njegova posestva razprodala. Hčerka Ivanka Rajšter, omožena Mavrajak v Ljubljani, je eksekutivnim potom naslednja poseta nakupila:

ojo na	200 kat. obč. Šoštanj za	4.650 K
goznični,	202 " " "	1.850 ,
nagla-	203 " " "	1.321 ,
pljeni v	30 " " "	6.260 ,
hni za-	612 " " "	31 ,
rednjaki	102 " " "	11.050 ,
iedaj bi	18 " " "	3.650 ,
zamogli	20 " " "	2.000 ,
n pogo-	59 " " "	2.000 ,
ednjaki,	150 " " "	6.000 ,
i zapeli	349 " " "	4.305 ,
resinci	1 " Skorno "	34 ,
občine,	58 " Šoštanj "	1.610 ,
nagi pri-		skupno
potrpijo.		44.761 K

Nikdo ne vede, od kje je dobila Ivanka Rajšter to sklo sveto; splošno prepričanje je, da ji je dal ta dejanje oče, bivši kridatar . . .

Dolgoletni podnačelnik in član nadzorništva posestev v Šoštanju krčmar Miha Cerovšek, ki je s koncem Rajšter v sorodstvu, kupil je eksekutivnim iz konkurse mase Rajšterja sledenča posestva:

kat. 54	obč. Šoštanj za	5.101 K
28	" " "	8.715 ,
613	" " "	300 ,
342	" " "	564 ,
365	" " "	30.000 ,
277	" " "	5.100 ,

Isti Miha Cerovšek je na polovico s svojo soprogom skoraj še danes zemljiškognjični lastnik sledečih pozemkov:

1) Falkovo posestvo (e. št. 19 k. o. Šoštanj, ki je s glasom kupne pogodbe z dne 27. februarja 1903 kupil) — 2) e. št. 178 k. o. Šoštanj, obstoječa danes iz ene parcele 31 konskr. št. 43 Šoštanj, ki jo je glasom kupne pogodbe z dne 27. januarja 1902 od Miha Cerovška kupil. Na tej posesti leži razven drugih brez rubežna pravica za varstvo zahtevka Petra Vihar v Šoštanju iz dolžnega pisma z dne 4. junija 1913 v sklopu 5000 K. — 3) Hermanova posest, obstoječa iz podarskega poslopnega parcela št. 33/2 k. o. Šoštanj e. št. 28 k. o. Šoštanj, ki jo je eksekutivnim potom od konca Rajšter l. 1911 obenem z Ano Godetz kupil; te posesti pa je vsled razdelilne pogodbe z dne 20. aprila 1912 kot edini lastnik vknjižen. —

Član predstojništva in nadzorništva Franc Goriček je zemljiškognjični lastnik Kovačeve posesti e. št. 78 k. o. Schmersdorf, nadalje posesti e. št. 115 iste in e. št. 209 Lokovice; na tej posesti je poleg bremen rubežna pravica za varstvo zahtevka njenega sina Johana Goričnika iz dolžnega lista z dne 19. aprila 1913 (I!) v znesku 1000 K.

Bivši član nadzorništva Martin Hleb bil je do oktobra 1906 lastnik poseti e. št. 29 k. o. Šoštanj; sodnje pa jo je prodal Milan Vošnjak, sinu tovarnarja. Ta je bil Martin Hleb na podlagi kupne pogodbe z dne 5. marca 1904 lastnik poseti e. št. 84 k. o. Šoštanj, katero je pa za 4.500 K glasom kupne pogodbe z dne 7. marca 1911 št. 304 Petru ter Mariji Vihar kupil; Martin Hleb pa živi še danes na tej posesti, kjer je tudi kovačko obrt, kjer si je pogodil dosmrtno do stanovanja ter rabo kavčnice. Torej Hleb lastnik, vendar pa ima vse pravice lastnika.

Nadaljni član predstojništva posojilnike v Šoštanju Franc Grebenšek, lastnik poseti Gruškovič (e. št. 106 k. o. Šoštanj), stanuje na konskr. št. 28.

Nadaljnji bivši član predstojništva je Jožef Novak, poseti e. št. 187 in 231 k. o. Šoštanj. Istotako je bivši član predstojništva Johan Dvoršek, ki je svoje poseti (e. št. 65 k. o. Schmersdorf) par dnevi (!) par nemetu Naraku prodal; a še danes lastnik poseti e. št. 11 k. o. Lokovice. Na prvoimejši poseti je glasom dolžnega lista z dne 5. julija 1922 vknjižena rubežna pravica za varstvo zahtevka Cerovška v znesku 10.000 K.

Član sedanega nadzorništva je Leopold Pačnik, istotako iz konkurse mase Rajšterja kupil poseti e. št. 178 k. o. Schmersdorf za 4.056 K. Za istega je poseti e. št. 91 k. o. Laze rubežna pravica za varstvo njegovega zahtevka od 435 K, 30 K 20 h, 580 K, 22 h in 27 K 35 h vknjižena.

Dolgoletni član nadzorništva ter bivši podnačelnik Šoštanjski c. kr. notar Vincenc Kolšek. Isti je varovalca poseti je vknjižena kot glavna vloga na temelju pisma z dne 21. decembra 1912 rubežna pravica za zahtevki v delnem znesku 3000 K s 6% obretnino in kavcije za 30 K v prid njegove soproge Marije Vere v znesku po 1060 K ter kavcije za postranske župnine po 100 K, to pa na podlagi dne 8. maja 1911 od notarja Kolšeka predložene zemljiškognjične prošnje.

Pod C. P. Z. 31 je na podlagi dolžnega lista z dne 31. maja 1913 rubežna pravica za posojilni zahtevek Gornje Savinjske posojilnice v Mozirju glasom dne 3. julija 1913 (I!) predložene zemljiškognjične prošnje v znesku 4000 K in kavcije postranskih pristojbin za 200 K pri zgoraj posesti e. št. 622 k. o. Šoštanj kot glavna vloga vknjižena in so posesti e. št. 620 ter 630 k. o. Šoštanj in e. št. 186 k. o. Topolščice stranske vloge za zgoraj omenjene zahtevke. Nasprotno pa je soproga notarja Kolšeka, Marija rojena Tröhnel zemljiškognjično edina lastnica posesti e. št. 236 k. o. Šoštanj, na kateri posesti se nahaja tudi poseta notarja Kolšeka.

Skozi 10 let in sicer od 12. oktobra 1900 pa do 9. marca 1900 bil je dr. Franc Mayer, odvetnik v Šoštanju, direktor posojilnice. V ta čas padejo one transakcije in ono neverjetno sramotno gospodarstvo, ono zapravljanje prisparnih metelskih krajcarjev, ki je takratnega blagajnika Ivana Vošnjaka, kateri sedaj na posestvu svoje žene pri Ljutomeru živi, zaradi zločina poneverbe ter konkurza, dra. Mayera pa zaradi sokrivate na obtožno klop spravilo. Dr. Franc Mayer bil je sicer od obtožbe oproščen. Ali prebivalstvo Šoštanjskega okraja napravilo si je svojo sodo bo o tem možaku; prebivalstvo smatra ravno dra. Mayerja za glavnega krivca današnjega poloma Šoštanjske posojilnice.

Dr. Franc Mayer in njegova soproga Rici Mayer sta bila sta glasom kupne pogodbe z dne 5. oktobra 1898 lastnika posesti e. št. 261 k. o. Šoštanj, to pa vsak na polovico. Glasom notariatskega akta z dne 31. marca 1908 se je lastniško pravico na gospoje Rici Mayer spadajočo polovico zgorajšnje poseti za dr. Franc Mayer vknjižilo.

Na podlagi kupne pogodbe z dne 26. maja 1908 se je lastniško pravico za Avgusta Kranjc, veleposilstvico v Št. Iiju vpisalo. Takratna kupnina je znašala 51.623 K in se je kupec Avgusta Kranjc zavezala, temen 4 tednov prodajati Rici Mayer intabulirani raztevki na temelju not aktov z dne 10. aprila 1908 v znesku 15.000 K izplačati. Gospa Kranjc je marca 1912 umrla in bi se moral zgorajšnje poseti, t. zv. »vilo Mayer« tudi v zapuščino vreči, kar se pa baje ni zgodilo. Zapuščinska razprava po Avgustu Kranjc do danes še ni končana; to je tudi eden tistih čudežev, ki smo jih sicer v Šoštanju navajeni, ki pa se jih po vsem druženju svetu ne razume. Dr. Franc Mayer stanuje še danes v tej vili in velja on oz. njegova soproga za resnično lastnico.

Kakor znano, bil je dr. Mayer posojilnični 92.000 K dolžan. Njegovi srodniki so na račun tega dolga plačali posojilnici 20.000 K. Ostalih 72.000 kron z obresti vred pa je posojilnica dr. Mayerju šenkala. Velezanimivo je pač, kako radodarna je posojilnica v Šoštanju napram svojemu največjemu dolžniku. Popolnoma pravilno bi bilo, da bi zdaj takratni člani predstojništva posojilnice to še vedno nepokrito svoto 72.000 kron plačali . . .

V kritičnih letih 1899 do 1908 bil je Ivan Tajnik, bivši posestnik Baziste kontrolor posojilnice. Ta je oddal v pogodbi z dne 10. septembra 1904 svoja posestva e. št. 63 in 104

k. o. Schmersdorf Francu Stropnik in Ani Stropnik rojeni Tajnik v last. Miha Tajnik umrl je l. 1912 in se je za njegovo vdovo Marijo Tajnik pri zgorajšnji posesti junija 1913 intabuliralo 4000 K.

Iz vseh teh podatkov vidimo, da so slovenski voditelji krivi poloma posojilnice in da bi imeli torej oni v tem dolžnost, povrniti vsled svoje brezvestnosti nastali dolg. Ali istotako vidimo, da slovenski voditelji tega nočego storiti, da skrivajo svoj denar in se hočijo z zvijočem iz zanjke spraviti ter vsa plačila nedolžnim kmetom naložiti. In v tem tiči gorostasnost Šoštanjske posojilnične škandala!

(Naprej prihodnjič.)

Steckenpferd milo lilijino mleko

vedno kakor doslej neobhodno potrebno za racionalno negovanje kože in lepote. Vsakodnevna priznanjevalna pisma, à 80 h povsod v zalogi.

Novice.

Požar smodnišnice. V Wöllersdorfu pri Wiener-Neustadtu pogorel je objekt 5 tamoznjeve smodnišnice. Vrste so se razne manjše razstrelbe. K sreči so gasilci ogenj omejili.

Povodenj. Iz Ogrskega in Galicije prihajajo poročila o veliki povodnji. Reka Maros prepolnila je tri občine, uničila popolnoma tri vasi in vso žetev. Pri Petrevselli v Siebenbürgenu odtrgala je voda železniški most. Na progi Podvolocyska-Lvov se je moral železniški promet vstaviti, ker je več mostov vsled povodnji poškodovanih.

149 gnezdom na eni hiši. V vasi Holletitz pri Lucku na Češkem nahaja se na eni malini kmetiji 149 gnezdom lastovic.

Divja svinja v cerkvi. Pred kratkim pritekla je divja svinja v cerkev kapucinov v Olesku (Galicija). V zakristiji se je nahajal en kapucin, ki je hitro vrata zaprl. Svinja je več kot eno uro v cerkvi divjala in mnogo škode napravila. Naposled jo je neki finančni nadstražnik z dve mašlo usmrtil.

Zupnik morilec. V Remetevasgyar na Ogrskem ustrelil je katoliški zupnik Vojto v cerkvi učiteljico Ano Szentimery. Bila je smrtnovarno ranjena. Nato je šel zupnik domu in si je z lovsko puško v usta ustrelil, tako da je bil takoj mrtev. Zupnik sovražil je učiteljico, ker ga je ta pri škofu naznana.

Grozni divjak. Pred sodnijo v Koselsku na Ruskem doigral se je grozni slučaj. Vrste se je ravno razprava proti 20 letnemu Akulinu, ki je svojega lastnega očeta umoril. Glavna priča je bila morilčeva mati. Ko je ta izpovedala, skočil je Akulin nakrat k mizi, na kateri so ležali corpora delicti. Vzel je tam težko železno tehtnico, s katero je svojega očeta ubil. Potem je skočil bliskoma k materi in jo s tehtnico trikrat po glavi udaril. Mati se je zgrudila na tla in je kmalu nato umrla. Akulin je hotel pobegniti, ali vojaki so ga prijeli in z bajonetni hudo ranili.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Bojkotna hujskarija se je od strani ptujskih pravakov zopet na vse pretege začela. Imamo namreč v Ptaju par fanatičnih kapelanov in par advokatov šribarjev, ki divjajo v protipostavni bojkotni gonji. Izvedeli smo že za razne slučaje in storili bomo vse potrebno, da se hujskarjem jezik zaveže. Sele pred kratkim se je v bojkotne namene celo minoritsko cerkev zlorabljal. Zadnjo nedeljo pa so imeli v Zupančičevi krčmi neko Ciril-Metodarsko priredbo, na kateri je baje koncipijent dr. Horvata ogenj in žveplo blunal in se prdušal ter na bojkot hujskal. Fant si bode prste osmodil pri tej hujskarji, o kateri bomo sicer v kratkem načančeje poročali.

Kaplan Jager v Ptaju nas bode torej zapatil. Prestavljen je v faro sv. Jakoba v Galiciji pri Celju. V Ptaju tega političnega gospoda pa nikdo pogrešal ne bode. Kajti Jager spada

Vaš okus

prepričal Vas bo, če primerjate okus naših in katerihkoli drugih kock,
da so

MAGGI JEVE kocke

(gotova goveja juha)

MAGGI po 5 vinarjev

najboljše.

Samo prave
z imenom MAGGI in

varstveno znamko → zvezdo s krizem

med one novodobne kaplane, ki misljijo, da so v prvi vrsti politični agitatorji, potem zopet politični agitatorji in šele na koncu tudi duhovniki. Z Jagrom smo imeli opetovano boje; zaprinesli smo mu veliko, ker je še mlad in kjer upamo, da se bode polagoma vendar poboljšal. Upamo, da v novem svojem bivališču ne bode ponoči ob 1. uri v sosednjih farah obiske delal, da ne bode šolarke v svojem stanovanju sprejemal, da ne bode v šoli Srbom slavospev pel, da ne bode pri volitvah pete brusil, — da bode sploh politiko pustil in svojo duhovniško službo redno izvrševal. Upamo to, v njegovem lastnem interesu! Drugače bi se morali z Jagrom tudi v bodoče še pečati. Torej, prijatelj Jager, grečno pot pa adijo!

Katoliško-klerikalna moralá. V rubriki „Izpred sodiča“ poročamo, da je bil kaplan Ivan Bozina iz sv. Jurja sl. g. na 2 meseca težke ječe obsojen, to pa zaradi zločina težke telesne poškodbe. Iz političnih vzrokov je namreč podivljani ta kaplan nekega fanta ponoči ob 12. uri na cesti napadel, pretepel in mu učesno mreno raztrgal . . . Človek bi mislil, da bodejo klerikalci o tem slučaju molčati, da se bodejo tega pobalinskega kaplana sramovali. Pa klerikalna „moralá“ je vsa drugačna. V „Straži“ poročajo naravnost, da je bil katoliški duhovnik Bozina na 2 meseca ječe obsojen; obenem pa hvalijo tega neotesanega pretepača in pravijo, da mu sodba c. k. sodnije, ki je vendar izrečena „v imenu Njegovega veličanstva cesarja“, v javnosti pravnič na ugledu ne bode škodovala . . . Po klerikalnem mnenju torej katoliški kaplan ne izgubi ničesar na svojem „ugledu“, ako je zaradi zločina obsojen. Za katoliškega duhovnika torej po mnenju „Straže“ ni nobena sramota, ako po vzorcu velikomestnih barab in „Plattenbruderjev“ ob polnoči na cesti mirne ljudi pobija . . . „Morala“ mariborske „Straže“ je res krasna! Mi pa vprašamo knezoškofo, ki gotovo ne more soglašati s to pobijalsko „moraló“, kaj on misli o tem slučaju ??? Ali sme duhovnik ponoči po krčmah pijančevati, medtem ko stopi potem čez par ur morda pijan pred oltar Odrešenika? Ali sme roka pretepača, ki je ravnok na nekrščanski način svojega „blížnjega“ na tla pobila, ob božji mizi kruh v roko vzeti, katerega spreminja duhovniška molitev v Kristovo telo? Ali je politikujočim duhovnikom res že vse dovoljeno, vse, tudi zločin, samo ako znajo in hočejo politikovati? Gospod knezoškoft, potem je vsa vera le politični „kšeфт“, — potem pa se tudi nikdo ne sme čuditi, ako bode kmetsko ljudstvo posnemalo take politične duhovnike, ako bode „krščanstvo“ z zločini demonstriralo, ako bode pravo Jezusovo vero v javni zasmeh stavilo . . . Ljudstvo je navajeno, verovati duhovnikom; kaj ko bi jim tudi v pijančevanju in pobijanju verovalo in sledilo? . . . Gospod knezoškoft, napravite red, dokler je še čas; kajti kmalu bode bila dvanaista ura . . .

Poslanec Verstovšek pretepač. Dr. Verstovšek spada pač v vsakem oziru med najodurnejše slovensko-klerikalne poslance. Ta možakar, ki je c. k. profesor, obenem pa priatelj Srbov, ki je strastni klerikalec, pa čeprav je bil pred par leti še strastnejši liberalец, ki je surovejši od klerikalnih poslanskih alfabetov, ki bi bil že bogov kolikokrat v luknji, ako bi ga ne ščitala zlorabljenia imuniteta, — ta politični poštenjak in osebni značajnež dr. Verstovšek se razvija zdaj v navadnega pretepača. Šele zadnjič se je hotel po nekem shodu v Šoštanju pretepavati; ali zbal se je krepkih pesti slovenskih kmetov, ki so do grla klerikalnih poštenjakov siti. Pretekli pondelek pa izpustil je dr. Verstovšek svojo jezo nad nekim študentom. Na mariborskem študentovskem igrišču vrgel je namreč neki sedmošolec žogo slučajno v sinčka Verstovšeka. Bil je nearesčni slučaj, ki pa ni imel nobenih hudih posledic. Fantek pa je tekel domu in je celo stvar očetu zatožil. In mogočni Verstovšek je prišel takoj s sinom na igrišče. Poklical je dotičnega sedmošolca k sebi in mu takoj podelil krepko zaušnico, nakar jo je zopet naglih krač odkuril. Zanimivo je, da dotični sedmošolec ni morda Nemec ali „nemčur“, marveč — Slovenc. V zasmeh javnosti oklofutal je torej slovenski poslanec Verstovšek

slovenskega študenta... Pfui Teufel! Po našem mnenju ima Verstovšek več zmožnosti za „šarf-richterja“ ali pa za „šinterja“, nego za profesorja. Poulični pretepač postaja torej ta dr. Verstovšek; pazi naj, da ne bode morda on sam izposojene klofute z obrestnimi nazaj dobil. Kajti klofute vrne vsakdo rad. . .

Umrl je v Ptiju splošno znani notar Filaferro. Lahka mu zemljica!

Zaradi šarlaha, ki je v posameznih slučajih tudi v Mariboru nastopil, zapri so tudi v tem mestu šole preje, nego je to določeno. Opazorjamo tudi prebivalstvo mariborskega okraja, da naj bode v tem oziru skrajno previdno in se varuje proti tej hudi nalezljivi bolezni!

Popravek. Piše se nam: Slavno uredništvo „Štajerca“ v Ptiju. Novico v številki Vašega cenjenega lista z dne 1. maja 1913 radi otročjega umora se popravi; zločinka Maria Gorinšek ni iz Doberniča, pač pa iz Teپajnskega vrha, po domače imenovan „Bazek.“

Velika pionirska nesreča. Danes (četrtek) zgodila se je na Dravi v Ptaju velika pionirska nesreča. Pri razstrelnih vajah se je namreč prevrnil čoln in moštvo z oficirjem je padlo v Dravo. Oficirja (lažnanta Marzinkiewiez) so živila rešili. Štiri vojaki pa so utegnili i. s. en korporal, en gefreiter in dva pionirja. Do trenutka, ko pišejo te vrstice, še niso mrličov iz vode potegnili. Uvedla se je stroga preiskava, da se dožene vzroke grozovite nesreče.

Ljubezenska žaloigra. V gostilni Pesserl v Ptuju odigrala se je pretekli četrtek grozna žaloigra. Domača hčerka, komaj 16 letna, Olga Preuz imela je namreč ljubavno razmerje z dragonskim četvodojo Hans Dengscherz. Oče Preuz tega razmerja ni dovolil; kér je poleg tega tudi izvedel, da zasleduje dragonec tudi njegovo ženo, mu je hišo prepovedal. Že takrat je rekel Dengscherz, da bode enkrat še prišel . . . In res, prišel je popoldne in vprašal razburjen po Olgi. Mati Sofija Preuz je takoj opazila, da se pripravlja nesreča. Hotela je pobegniti, a že je počil strel in v tilnik zadeta se je zgrudila na tla. Olga je slišala streljanje in je hotela pobegniti. Ali blazni morilec je trikrat nanjo ustrelil in jo tudi trikrat v hrbet zadel. Potem je sam sebi v sence ustrelil in se takoj mrtev na tla zgrudil. Zadeti ženski so odpeljali v bolnišnico, kjer je mati Preuz čez par ur hudega trpljenja umrla. Hčerka sicer še živi, ali kér je zadeta v hrbenico, ni mnogo upanja, da okreve. Sicer bi pa tudi bromata ostala. Razburjenje nad tem groznim zločinom je bilo veliko. Po našem mnenju pričenjajo nekatere, komaj šoli odrasla dekleta mnogo prehitro z lahkomiselnimi ljubavnimi razmerji, hočejo mlade može za norca imeti, dokler tem kri ne zavrè in se take nesreče zgodijo. Matere bi morale tu v prvi vrsti svojo dolžnost izvršiti! Kolikokrat se vidi pozno v noči prave smrkolinke po cestah se vlačiti. In nekatere matere so še ponosne na to!

Pristna vina, naturna ptujska in haložanska se dobi v vinogradniški zadrugi v Ptuju, ki dobiva ta vina od svojih članov-vinogradnikov. Opazujamo gostilničarje, ki hočejo dobro vino po zmernih cenah kupiti, na inzervat vinogradniške zadruge v „Štajercu“.

Nezgoda. V Storeh padla je na delavca Fr. Martel težka železna ograja, ki je tehtala 400 kil. Smrtnonevarno ranjenega so odpeljali v bolničnico.

Sodniji naznanilo se je več fantov pri Dramljah, ki so ob priliki poroke pri posestniku Antonu Jevšinek razne surbove šale zbijali. Fantje so v svoji pijani razburjenosti mnogo škode napravili.

Smrtna nezgoda. V podjetju za impregniranje v Hočah prišel je delavec Johan Jurancič pod neki „kran“ in je bil takoj usmrčen.
Neumno streljanje. V Slov. Bistrici je uradnik Feliksu Lorber pri streljanju iz možnarja odtrgalo več prstov desne roke in mu sploh roko težko poškodovalo, tako da so ga moraliv graško bolnišnico odpeljati.

Peneveril je v Mariboru raznaševalec kruha Anton Potočnik svojemu gospodarju 200 kron. Ko so ga zaprli, ni imel niti vinarja več.

Obesil se je v vojaškem zaporu v Mariboru infanterist Hermann Suppanz iz Celja.

Poskušeni samomor. Čevljarski mojster Frank. Milenc Sorko iz Hrastnika ustrelil si je v Grušu je brž dve krogli v prsa. Težko ranjenega so sprevajali v bolnico. Požari so po

Še enkrat : neumno streljanje. Pri streljanju gospodarski iz možnarja v Zgornji sv. Kunigundi bil je zava ničarjev sin Karl Maček na nogi tako že poškodovan, da je v bolnišnici umrl. **Zaloig** je od jes

Iz Koroškega.

Konštantinov jubilej.

Iz Spodnjega Roža se nam piše bajonetom nedeljo dne 23. junija so praznovali tuljani patrula je prvaki prvi tabor „krščansko-socijalne zveze Požar prvo letošnjo zborovanje na „evharistični“ gospodarski lag, to pa v Svetčah v Rožu. Napenjal Woltsche, vse strune, da bi prignali dosti ovčic skupaj oblike, 3 prišlo je le malo „bek“ in še manj „mrkavce“ živino. Prvo besedo imel je seveda širokostni Podjetnik Smrt znani celovški „Durchfallskandidat“ s potresušenimi nogami. Slavnostno pridigo pa je imel izkušenje iz strižec ovc Svaton, sin Libuše in uničevalca poda je čez Milostljivi gospodje so si naročili poprej V Dr poročonev strdi, da bi si pogladili križ Huber v glasove; in res jim je po takem zdravilu vojaško s beseda gladko in petje sladko čez mastne in Ukrake, kakor „ambrožija“ . . . „Čuki“ so se v Kotljal tepli po stranskih potih, „punteče“ pod pokojenega duho, v katerih so imeli skrite svoje Šamberske uniforme. Črne suknje so priromale, se je solnce mračilo. Ali poslanec France zmežecel“ in ni ga bilo v žlost milostil Ohrise.

„zmesel“ in ni ga bilo, v zaost milost **Obst** gospodov . . . Predsednik zveze je prevzel julija. Pr vor o „svetem“ Konstantinu; farbal je neum je danes ovčice o tem čudnem svetniku, da so šle pod vaškega vse plave domu. Pontifikalno mašo je celebrirala kramar in oni prošt Einspieler, ki je še od tistega mrežje njeg vega kegljanja v Podkrnosu v žalostnem smrta. V svinetu, kjer so tam nahajščani klérikalci umorjeno napredno mislečega volilca. Razstavili so Šoštanju, svetujejo in predpisano je ob taki priliki poprogozovito odpustek vernikom . . . Ali niti to gleder odpisaljenje naše svete vere? Ali niti danom pohujšanje, manj vredno nego ono, ki so govec Sdelali stari židi v tempelu? Pod znakom prvaškega jem Najsvetejšega se je pričelo jedninosno politiko uganjati! . . . Kaj je postoben Gregor Einspieler? Mož po imenu nemške dovine, ki je kot prvi na zločinski način vsekakor bakljo sovraštva v prej složno koroško ljudstvo postaja Ogenj, ki ga je Einspieler zanetil, podpihanica, zda politični farji zdaj vedno naprej. Ali gorjeti o Poli, ki svojo domovino Koroško izdajo in se župljila. — Žijo v tem pogubnem ognju! Osmodili si boža jim jutri peruti; in pri njih poginu se jim bodejo koroški ljudi lastni krivi preroki krohotali! . . . Ravnokrat Dokaz te Štantin je svarilna primera za te zaslepljene v Sv. J. Kaj je bil ta rimski cesar? Intrigant, besedadevi in lomec, pohotnež, trinog, morilec, ki je s kapljo najboljše prijatelje, svoje sorodnike, svoje ostepavanje in svojo ženo umoril. Z bajkami si je znal liga p. 1 kupiti takratne kristjane, ki jih je rabil, to ob p. uniči svoje sovladarje, zlasti svojega svaka ob svoje

nija. Konštantin je ustanovil razred „kolonij“ prvih tlačenih kmetov; on je vstvaril temelj za poznejše suženstvo, za tlačenje robotnega kmetov. On je vstvaril celo visokih dostojanstvenikov z vsemi mogocimi slovi in je pritisikal na ljudstvo z visokimi davki. Konštantin sam bil je pagan in naddunnik paganske duhovščine (pontifex maximus). Šele na smrtni postelji se je pustil kristjanom, da bode po krščanskih navozom. s krstno vodo vse grebe upral... To je posledje Konštantin, katerega danes slavijo za svetnika na tla Kmetji, čitajte zgodovino! Tam boste načrtovani, kako grozovito robotno delo so morali izvršiti v okviru njegovih podanikov ob zgradbi rezidence Konštantinopela. Moral se je namreč v starim časovima preseliti, kjer se v Rimu ni več varnego čutnika za Razumemo, da klerikalci tega tirana slave. Posledice kajti v mnogih točkah jim je soroden! Je bila žalostjo se spominjajo klerikalci časov, ki bili uše je z babjeverjem, z strahom pred farji in podatki stvom v boge kmete trpinčilo ter izsesavalno razprava čase bi črnubi radi nazaj dobili. Zato tjamurja prirejajo take slavnosti, kakor je bila v Sveti da je reda polovijo nevedne v svoje mreže. Morda koroški kmetje pa ne bodejo šli na ta limita *

